

422. PLÁČ

788.

Z Uedrovic. Sr. nápěv 405 [761]

Před na-ši - ma, před na-ši-ma jsó vy-so-ky vo-kna, za-vo-lal sy-ne-ček na naspja vy - stópna.

[: Před našima :] jsó vysoký vokna,
zavolal syneček na naspja vystópna.

Nevylála ani mne nebila,
povídájó lidi, že nejsem poctivá.

Odevři mně, má panenka, dveří,
ať si nepolámu za klobóčkem péři.

Třeba jsu já chudobné maměnky,
ale jsu poctivá jak jiné frajerky.

Jedno ručkó dveře odvírala
a druhé ručičkó slze utírala.

Třeba jsu já chudobného rodu,
ale mně maměnka nedá ledakemu.

Copak plačeš a naříkáš, milá?
Vylála ti máti nebo tě pobila?

A kdyby mně ledakemu dala,
já bych jí celý den za dveřma plakala.

423. KLÍČ OD SRDCE

789.

Od Brna

Před te na - še do - li - ne - čka, ne - vi - dě - la sem sy - ne - čka a - ni vče - rá,

a - ni dnes, a - ni vče - rá, a - ni dnes, u - jel za štym - ber - ské les.

Před te naše dolinečka;
neviděla sem synečka
[: ani včera, ani dnes, :]
ujel za štymberské les.

ach, Bože můj, Bože můj,
kdypak přijde synek můj!¹⁾

Vrať se, milé, vod Jevička,
vrať mně klíče vod srdýčka,
vrať vod mýho, vod svýho,
vrať aspoň vod jednoho.

Ujel milé do Jevička,
vzal mně klíče vod srdýčka,

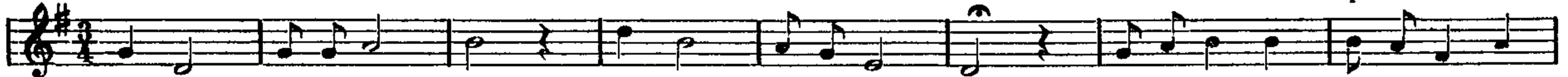
Ujel za slezský hranice,
vzal mně vod srdýčka klíče;
vzal vod mýho, vod svýho,
nenechal mně žádnýho.

¹⁾ ach, Bože můj nebeské,
kde je syneček hezké!

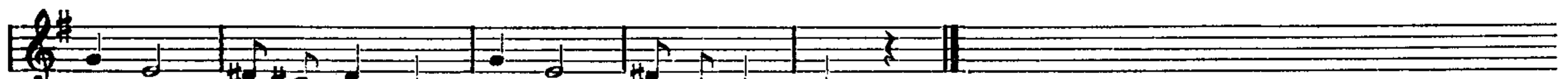
424. NEPANNA

790.

Ze Skřipova. Erb. II. 57

Pře-lec, ptačku, pře - lec přes ze - le-nu ho - ru a pozdrav mi mo-ju mi - lu,

že už věc ně - při - jdu, že už věc ně - při - jdu.

Přelec, ptačku, přelec
přes zelenou horu
a pozdrav mi moju milu,
[: že už věc nepřijdu. :]

Plakala dzěvucha
v tej novej seknici,
ja, že ju opuscili
ci její panici.

Plakala dzěvucha
v tej novej komoře,
ja, že už ji její pasek
obestać němože.